

[Statsministeren.]

mer, som giver den grønlandske befolkning mere at skulle have sagt, og i det tempo, som grønlænderne selv ønsker.

Det er nu hjemmestyrekommissionens opgave at stille forslag om, hvordan retten til at disponere over råstofferne i undergrunden kan indpasses i en hjemmestyreordning. Heller ikke her skal der være nogen tvivl om regeringens grundindstilling. Vi anser det for selvfølgeligt, at grønlandske myndigheder må sikres en betydelig indflydelse på disse dispositioner, så de kan blive til gavn for det grønlandske samfund. Det er det, som hjemmestyrekommissionen skal arbejde på, og jeg tror, den kan finde frem til løsninger på det.

Spørgerens betegnelse af regeringens holdning som nykolonialistisk hører derfor efter min opfattelse ingen steder hjemme.

Steen Folke (VS):

Det har jo hele tiden været klart, at det helt centrale spørgsmål i forbindelse med et hjemmestyre i Grønland var spørgsmålet om grønlændernes ret til at råde over deres egne ressourcer. Jeg mener at måtte konstatere – desværre – at statsministeren fastholder, at den danske stat skal have myndighed også over ressourcerne i den grønlandske undergrund, og jeg mener, at et hjemmestyre, som ikke har reel rådighed over de ressourcer, et samfund må bygge på, ikke bliver noget reelt hjemmestyre. Jeg vil gerne understrege, at den afgørelse, som statsministeren altså har lagt frem og nu fastholder, er en rent politisk afgørelse. Jeg ved godt, man forsøger med juridiske argumenter at sige, at det er vanskeligt at overføre denne ejendomsret til grønlænderne, men jeg mener ikke, disse juridiske argumenter er holdbare; det er simpelt hen en politisk afgørelse, der er tale om.

På den baggrund må man altså undskylde mig, at jeg har svært ved at se, at den danske politik ikke har noget at gøre med, at man vil opretholde muligheder for dansk kapital og multinationale selskaber til at være med i udnyttelsen af den grønlandske undergrund, sådan som det allerede er tilfældet. Det er jeg modstander af. Jeg synes, det er grønlænderne selv, der skal bestemme, og det synes jeg er helt afgørende.

Noget andet er, at jeg må erkende, at en egentlig varig og holdbar løsning kun kan findes i forbindelse med en egentlig selvstændig-

hed for Grønland. Det er mit synspunkt, men det må grønlænderne selvfølgelig selv finde ud af, det kan ikke være vores sag at afgøre det. Jeg vil gerne stille et enkelt tillægsspørgsmål til statsministeren. I den radioudsendelse, jeg hørte forleden dag, udtalte statsministeren, at danskere og grønlænderne var ét folk, så længe de tilhørte dette fælles rige. Jeg synes, det er en besynderlig udtalelse. Jeg mener, der er så afgørende forskelle på det grønlandske og det danske folk, og da det har noget at gøre med denne problemstilling, vil jeg spørge, om statsministeren står fast på denne udtalelse.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det var meget interessant at høre de synspunkter, som hr. Steen Folke har om, hvorledes den fremtidige ordning i Grønland burde være, men det, jeg har måttet referere til, er de kendsgerninger, der foreligger om dette spørgsmål, nemlig at det, man sigter mod, og det, som alle er enige om, er en hjemmestyreordning. Derfor må man diskutere, først og fremmest i kommissionen, senere i dette ting, hvorledes dette skal udformes i ny praktisk lovgivning.

Så stiller hr. Steen Folke det spørgsmål, hvad der forstås ved et folk. Der må jeg sige, at det naturligvis ligger sådan, at der i mange rigsfællesskaber, altså nationer eller lande, indgår forskellige befolkningsgrupper – jeg vil i denne omgang holde mig fra problemet Grønland-Danmark, for det skal vi jo også have en juridisk vurdering af, og der er jo andre juridiske vurderinger end dem, som hr. Steen Folke fremkom med her for et øjeblik siden. Der findes verden over mange lande, der rummer mange racer og mange minoritetsgrupper; alligevel regnes de for ét folk, og jeg tror ikke, hr. Steen Folke kan være uenig med mig i, at i den betydning er disse lande ét folk, og i den betydning er vi også i Danmark og Grønland ét folk.

Ninn-Hansen (KF):

De udtalelser, statsministeren fremsatte i dag, er jo helt i overensstemmelse med det svar, statsministeren gav mig under folketingets åbningsdebat. Jeg er taknemlig, fordi statsministeren har fremsat disse klare udtalelser om forhold, der vedrører en samlet befolkning inden for dette rige, hvad enten nogle af dem bor i Grønland eller hernede i det øvrige Danmark.

Jeg er også glad for, at statsministeren ikke